

שארית יעקב

ביטאון



יוצא לאור על ידי מרכז מוסדות נדבורנה ביתר בארה"ק | בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנה ט' | גיליון שצ"ח | פרשת בהר בחקתי תש"פ

יציאת שבת	כניסת שבת	ביתר - ירושלים ת"א - בני ברק לונדון ניו יורק
20:48	18:54	
20:45	19:11	
22:01	20:27	
21:20	19:46	

הזמנים לפי שיטת ר"ת



"מן הבאר הוא"

דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

כתיב כאן במצות שמיטה "כי תבואו אל הארץ אשר אני נותן לכם", כי זה תכלית מצות השמיטה, שידע האדם שגם החיות והקיום של הארץ, הוא מהשי"ת בלבד ואין זה ענין טבעי הפועל מאליו. והיינו דקאמר "ושבתה הארץ", כי מכיון שאף פעולת הארץ היא מכח העליון המחיה אותה, א"כ שפיר נכון לומר גם כלפי הארץ שתהא שובתת. וזהו שפירשי"י "ושבתה הארץ שבת לה" - לשם ה', כשם שנאמר בשבת בראשית", כלומר, כשם שבשבת בראשית היה ניכר שכל הבריאה היא בדבר ה' כדכתיב "בדבר ה' שמים נעשו", והשביתה בשבת היא ממה שנעשה על ידי השם יתברך, כך השביתה האמורה כאן בשמיטה באה אף היא ללמדנו ענין זה שכל חלקי הבריאה חיים וקיימים בדבר ה' המחיה אותם.

כ"ק מרן אדמו"ר ז"ע, שבת פרשת בהר תשס"ה

קול קהילתנו 073-3834583

התנחלה וישיבת אגודת ישראל

לדעת את ה'

ישקו העדרים

אך הבריאה לעצמה מבוררת מאד כי נעשית יש מאין במאמר פיו של מי שאמר והיה העולם, אלא שההסתרה כל כך גדולה, והנסיון על כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה הוא עצום ונורא עד מאד, שאי אפשר לאדם לעמוד על עמדו, אלא אם כן יעשה פעולות אמיתיות לטובה, כי אם האמונה של "שבת בראשית" שיש מנהיג לעולם ומשגיח על כל נברא בפרטיות, מתעדרת חס ושלום על ידי מצוקי הזמן ומרירות החיים, הרי שבאה "שבת הארץ" שהיא האדמה המתקדשת בקדושת בוראה, ואנשי חיל גבורי כח עושי דברו - מעידים בשביתה הגדולה הזאת, כי יש בורא כל העולמות אשר הכל שייך לו ממש.

ככל החזיון הזה, עובר כל יהודי בכל יום ויום ממש, הנסיונות העצומים להתגדל ולהזיח את דעתו כאילו בכח יגבר איש, מתגברים עליו בכל יום, ורק ההכנעה הגדולה שישגל בכל פעם מלפני הדר זיוון יתברך, היא תכניס בדעתו את המציאות הזאת, שאין לאדם כלום, ממש כלום - שום דבר, כי אם רק הבורא יתברך בעצמו עושה אתו את נפלאות חיו, הוא זה שמייעץ הוא זה ששומר, אין עוד מלבדו ממש, בלי שום ספק, ולחיות את החיים על פי זה, זאת ההבנה הפנימית ממצות שמיטה הקדושה.

באדם ברור למאמין בחי העולמים וזורע, הידיעה העמוקה שהארץ שייכת לה', ורק הוא יתברך מטפל בארצו, ולכן כאשר נותן רשות - אנו מעבדים השדה, וכאשר אין רשות - אנו לא מעבדים את השדה, לא נוגעים בו, אנו קוראים שמיטה ושבת לארץ. בזה אנו מראים לדעת כי אמונתנו שלימה בו יתברך בתכלית השלימות שאין שלימות אחריה, ואחרי הכל, לזה אנו שואפים ומקוים, היא המצוה שממנה למדים אנו לכל המצות שבתורה, ורק בה נאמר "בהר סיני", כי היא אם כל המצוות, ואין מצוה כמוה.

כל הבריאה כולה היתה בשביל לגלות ולפרסם את אמיתת מציאותו יתברך, וכאשר האדם זוכה להכניס בדעתו את המציאות האמיתית הזאת, הרי שהוא מוציא מהכח אל הפועל את כוונת הבריאה, כי הרי זאת היתה כוונת הבריאה מלכתחילה, ונמצא, שבכל פעם שאדם זוכה להגיע למדרגה זו, הוא משלים את כוונת הבריאה יותר ויותר, ובשביל אדם כזה כדאית, כביכול, בעיניו יתברך את כל הבריאה, והוא ממתיק את כל הדינים ומציל את כל העולם מכל מיני פורעניות המתרגשות לבוא עליו, אשרי לו ואשרי חלקו.

הידיעה המוחלטת שיש הקב"ה בעולם, היא ידיעה שיש בה מתנה, כל ברוא המכניס בדעתו את האמת המוחלטת הזאת שאין עוד מלבדו אפס זולתו, הרי שקיבל מתנת אלקים ממש, כי לאו כל אדם זוכה לזה, אף אם אומר זאת בפיו ובלשונו, אך שתהיה הידיעה הזאת עמוקה מני עומק בלב האדם - זו זכיה גדולה ורבה מן השמים.

המצוות שנתן לנו השם יתברך, הן כלים נפלאים לקבל בהם את האור האלוקי הזה, כאשר אדם מקיים מצוה - ומוחו ולבו קשורים ואדוקים לאל אמונה, הרי שהמצוה עושה אותו צוותא ודיבקות להשם יתברך, וכל מהותו קשורה ואחודה לגמרי בהשם יתברך.

אם בכל המצוות כולן מתבצע תהליך של התחברות מוחלט אל השם יתברך, הרי שבמצות השמיטה יש תוספת בהירות נפלאה להתקרר על ידה אל השם יתברך, באשר האדם פועל נגד ההגיון השכלי לגמרי, כי אם כל אדם בעולם חרד על רכושו, על שדהו ועל כרמו, הרי שהאדם הזה - שומר השמיטה לה', מורה לדעת, כי לו יש הגיון משלו, הגיון של תורה - שלה' הארץ ומלוואה.

כל השאלה הגדולה של "מה נאכל" מתורצת

דברות קודש

מנ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

רעיון דרעוין פרשת בהר תשע"ה

מאומה משלו, וכל יביו משליך על ה', וע"כ תהא הברכה שרויה בביתו מחוץ לגדרי הטבע, כמו"כ, בשאר חלקי התורה והמצוות, ידע האדם שכל מה שיש לו לאדם כשרונות או רצונות או שאיפות וכד', הכל משלו היא, ולכך כל מגמתו ישליך על ה', ויבקש ממי שהחכמה שלו שיעניקהו מנועם זיוו, ויפתח לבו בתורתו, וישכילהו בחכמה בינה ודעת, ללמוד וללמד את כל דברי תלמוד תורתו. כמו שידענו מצדיקי קדמאי אשר זכו להעפיל לדרגות נשגבות באופן הנוגד את דרכי הטבע, וכל זאת כי לא סמכו על תכונותיהם הטבעיות, כי אם שיתחננו אל ה' בכל עת מצוא להמציא להם מזור ותרף. וכה פסק הרמב"ם (פ"ג מהל' ת"ת הל' א) וז"ל: בשלשה כתרים נכתרו ישראל, כתר תורה וכתר כהונה וכתר מלכות, כתר כהונה זכה בו אהרן שנאמר (במדבר כה, יג) והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם, כתר מלכות זכה בו דוד שנאמר (תהילים פט, ז) זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי, כתר תורה הרי מונח ועומד ומוכן לכל ישראל, שנאמר (דברים לג, ד) תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב, כל מי שירצה יבא ויטול, ע"כ. הרי שהתורה ירושה היא לכל באי שערי רצונו, ואיננה תלויה בתכונת ההולדה גריידיא. וע"כ הדגישה התורה כאן לומר "שבת לה" ולא שבת לכם, שמצוות שמיטה נילף לכל התורה כולה, שהאדם מושלל מאדנותו ושליטתו בארץ, וכל מעשי ידיו נתונים המה תחת כבודו ית"ש.

ואחת מני רבות הדברים המעכבים להשגות התורה וסודותיה, היא המידה השישית - המכוונת למידת יוסף הצדיק הנקרא "יוסוד" צדיק כידוע, ולעת הזאת נכנסים אנו לתקן את מידת היסוד שבספירת העומר, וכשישמר ויזהר האדם בכך, אזי יהיה כלי זך וטהור, וכל צינורות ההשפעות ברו"ג יהיו מכוונים אליו, כפי שארז"ל (קידושין פב:): הרעותי את מעשי וקיפחתי את פרנסתי, שבאם חלילה מעשי האדם "רעים" וחטאים לה', אזי פרנסתו מקופחת מלמעלה, הן ברוחניות והן בגשמיות, כי כן מצינו גבי יוסף בתוה"ק (בראשית מב, ו) ויוסף הוא השליט על הארץ, הוא המשביר לכל עם הארץ, רצ"ל, דיוסף הצדיק זכה עבור קדושתו ופרישתו, להיות המשביר לעם הארץ, ולהשפיע מטובו לכל בריותיו אשר על פני האדמה לעולם ועד.

יעזרנו אלהי ישענו למען שמו, שנזכה בעת הזאת להיטהר ולהתקדש בקדושה של מעלה, ולתקן נפשיותנו ורוחותינו ונשמותינו מכל סיג ופגם, ועי"ז יושפע עלינו ממרומים שפע ברכה והצלחה בכל מעשי ידיו, עדי נזכה ונחיה ונראה בנחמת ציון ובבנין ירושלים עיר קדשינו, במהרה בימינו, אמן.

הפירות בכל שנה ושנה לא בכוחה וסגולתה תוציא אותם, כי יש אדון עליה ועל אדוניה, וכשהוא חפץ הוא מצוה אליו להפקירם, ע"כ. רצ"ל, שמצות שמיטה בא לאלפנו את ארחות חיינו, שעל האדם לבטל כל עצמיותו כליל להשי"ת, ומבלעדו לא ירים את ידיו או רגלו בכל צעד ושעל, ועי"ז ישכיל להבין שכל מצעדותיו הם מאתו ית"ש ואין זולתו. וכפי שכתב הרמב"ם ב"ג עיקרי האמונה. אני מאמין באמונה שלימה, שהבורא ית"ש, הוא בורא ומנהיג לכל הברואים, והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים.

וכתב הכלי יקר וז"ל: אומר אני, שטעם מצוה זו היא להשריש את ישראל במדת האמונה והבטחון בה'. כי חשש הקדוש ברוך הוא, פן בבואם אל הארץ יתעסקו בעבודת האדמה על המנהג הטבעי וכאשר כביר מצאה ידם ישכחו את ה' ויסורו בטחונם ממנו, ויחשבו כי כוחם ועוצם ידם עשה להם את החיל הזה ועולם כמנהגו נוהג, ויחשבו שהארץ שלהם היא והם הבעלים ואין זולתם. על כן הוציאם ה' מן המנהג הטבעי לגמרי, כי בשש שנים דרך האומות לעשות שני שנים זרע ושנה אחת בור כדי שלא להכחיש חילה, והקב"ה אמר שש שנים תזרע שדך, מידי שנה בשנה ואני מבטיחך להוסיף כוחה שלא תכחיש. ועוד נס בתוך נס שאחר שזרעתה שש שנים אם בשנה הששית לא יכחיש חילה הנה לכל הפחות לא יוסיף לה זה כת, ואמר ה', אדרבה שבשנה הששית יוסיף לה כח כל כך עד שנאמר וצויתי את ברכתי בשנה הששית ועשת את התבואה לשלוש השנים. ואם היה הנס שתעשה התבואה לשלוש שנים הרי זה מעשה ניסים, אבל ושלישים על כולו, שהתבואה שתעשה בשנה הששית אף אם לא יהיה בה כי אם שיעור אכילה לשנה אחת מכל מקום ישלח ה' את הברכה באסמיהם שיאכל קמעא ומתברך במעיו עד שתספיק התבואה לשלוש שנים, מדקאמר ועשת את התבואה בה"א הידיעה, והיה לו לומר ועשת תבואה לשלוש שנים, אלא שרמזו בה"א הידיעה שאותה התבואה שהיא רגילה לעשות מידי שנה בשנה כן תעשה גם בשנה הששית, ויוסף ה' כח בארץ עד שאותה התבואה תספיק לשלוש שנים וזה ודאי נס נגלה וגדול מכולם. ועל ידי כל המופתים הללו אשר שמתו בידך, תדע כי לי כל הארץ, ועל ידי זה יהיו עיניך נשואות אל ה', כמו שמצינו בירידת המן ליומו, כדי שיהיו עיניהם נשואות אל ה' תמיד ויבטחו בו תמיד, כך ענין השמיטה, שלא יעבדו האדמה כל שנה שביעית - אין זרע ואין קציר, ויסמכו על הנס. וזה טעם נכון וברור יותר מכל מה שדיברו בו המפרשים, ע"כ. ולפי"ז יבואר היטב למה למידין משמיטה דייקא שכל התורה כולה, נאמרה פרטיה מסיני, דכמו שבמצות שמיטה יודע האדם שאין לו

בתוה"ק (כה, א, ב) וידבר ה' אל משה בהר סיני לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם, כי תבואו אל הארץ, אשר אני נתן לכם, ושבתה הארץ שבת לה'. וביאר רש"י הק' משמיה וז"ל: מה ענין שמיטה אצל הר סיני, והלא כל המצוות נאמרו מסיני, אלא מה שמיטה נאמרו כללותיה ופרטותיה ודקדוקיה מסיני, אף כולן נאמרו כללותיהן ודקדוקיהן מסיני, כך שנויה בתורת כהנים, ע"כ. ולכאורה איכא למידק ביה טובא, חדא, אלמה תהא לנו הו"א לחשוב בה מחשבה שלילית שלא כל המצוות נאמרו כללותיה ופרטותיה מסיני? ומה עוד שמצינו כן להדיא בדברי רבינו יונה בפירושו למס' אבות וז"ל: משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע - בין תורה שבכתב בין תורה שבע"פ, שהתורה בפירושה ניתנה, שאם לא כן, אי אפשר למדע ביה, שהרי כתוב לא תגזול וכל נזיקין בכלל אותו הלאו, והן הן התורה שהיה קבלת משה בסיני, אף על פי שלא נכתבו. ועוד כתוב בין דם לדם ובין דין לדין ובין נגע לנגע, וכמה מראה דמים - וכמה דינין מתחלפים - ומראות הנגעים כמה וכמה הידועים אצלנו על פי קבלה, ואם היו מפורשין לא היינו יודעין לאיזה הדרך נלך. והם אינם מפורשים כי לא ניתנו לכתוב וכתוב (שמות כ"ד י"ג) ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה. תורה זו תורה שבכתב. והמצוה זו תורה שבעל פה. נמצאת אומר כל המצוות שניתנו למשה בסיני בפירושן ניתנו, והכתב הוא שנקרא תורה שבכתב, והפי' הוא שנקרא תורה שבעל פה, ומשה למד את כל מפי הגבורה ומסרה ליהושע כמו שנאמר (שמות י"ג י"א) ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל, ע"כ. הרי שכל התורה הן שבכתב והן שבע"פ על כל פירושה נאמרה כבר בסיני? ועוד יש לבאר עפ"י מה שהקשה האלשיך הק', מפני מה כתבה התורה בהמשך ושבתה הארץ "שבת לה", הלא מן הצורך שהעדר העבודה תתייחס לבני אדם כיון שהם מצווים בשביתתם, ולמה מכוון השביתה לה', וכחאי גוונא מצינו שאמרה התורה גבי יוהכ"פ (ויקרא טז, לא) שבת שבתון היא לכם?

והנראה לבאר זאת בעזרתו ית"ש, בהקדם מה דאיתא ברבינו בחיי כאן בטעם מצות שמיטה וז"ל: וכלל הענין הוא, שאינו רשאי שינהוג בשדהו ובכרמו מנהג אדון כלל, אלא שיהיו כל פירותיו הפקר לכל העולם, ושיזכה בהם אפילו הדיוט שבישראל כמוהו. ולכך צותה התורה מצוה זו, שיהיו כל מיני הממשלה ואדנות שבתחתונים בטלים בעבודת הארץ, כדי שיתבונן האדם בלבו כי אין עקר האדנות והממשלה אלא לאדון הכל ב"ה, ע"כ. וכגון לישנא דא נמצא כתוב נמי בספר החינוך (מצוה פה) וז"ל: ...ולכן ציוה ברוך הוא להפקיר כל מה שתוציא הארץ בשנה זו מלבד השביתה בה, כדי שיזכור האדם, כי הארץ שמוציאה אליו

רבי שלמה (שלומק'ע) גולדמן נולד לאביו אדמו"ר רבי מרדכי מזוועהיל ולאמו, בתו של רב שלמה מגראינוב, היה האדמו"ר הרביעי של חסידות זוועהיל, בן נין לרבי יחיאל מיכל מזלוטשוב, תלמידו של הבעל שם טוב.

מילדות זכה לרוח הקודש אולם מרוב צניעותו הסתיר את העניין, התנהג בפשטות ובענווה. בגיל 41 נשא לאישה את בת רבי ציון אלתר מזוידהורדוק, ונתמך על ידי אביו, יחד עם חבריו לישיבה נסע לאדמו"ר רבי דוד משה מצ'ורטקוב שאמר לו כי בשונו לביתו יתחיל לקבל 'קוויטל' ובגיל 13 החל לכהן כאדמו"ר.

רוב ימיו ערך תעניות, לעיתים במשך 3 ימים רצופים והתפרסם כאיש קדוש הפועל ישועות. מכל החוגים ואף מבין הגויים פנו אליו בשאלות ובבקשות עצה ואנשי השלטון הבולשביקי רכשו לו כבוד. עמד בתוקף על שמירת התורה והמצוות בעיר זוועהיל, כאשר השלטון אסר לימוד תורה ואיים בעונש הגליה לסיביר על הפצת התורה המשיך ללמד תורה במרתף תחת ביתו. העניק בביתו מחסה לילדים יתומים, לאחר פרעות הכנפיות סייע לנזקקים, בכל יום חמישי חילק פתקאות לקבלת בשר מהקצבים עבור סעודות השבת ועגלות מלאות חלות ניצבו בפתח ביתו מהם נטלו הנזקקים.

מאחר והשלטון פעל בתוקף והקשה על כל פעילות דת, החליט לעלות לארץ ישראל ובצום גדליה שנת תרפ"ו הגיע לנמל יפו עם נכדו (אדמו"ר רבי מרדכי השני) וציווה עליו לא לגלות את זהותו.

במשך כ- 3 שנים התגורר בירושלים ולמד בישיבת "חיי עולם" מבלי לגלות את זהותו ועל אף הדוחק הכלכלי לא הסכים לקבל תמיכה מהישיבה. באחד הימים הגיע לישיבה תייר מזוועהיל שהכירו וגילה לכל הנוכחים את זהותו ומאז החל רבינו



אור זרוע לצדיק

הרה"ק רבי שלמה גולדמן זצ"ל

רבי שלומק'ע זוועהילער

נ"ז אייר תש"ה

שוב לכהן כאדמו"ר.

כל הליכותיו ותנועותיו היו מדודות ומחושבות, אכל מעט, הקפיד מאוד בכשרות המאכלים ולעיתים הסתפק בשיירי לחם יבש ובצל, מיעט בדיבור, התהלך וישב כשראשו כפוף, נהג לנמנם כשעה ובחצות לילה קם לעריכת 'תיקון חצות' ולמד 8 דפים בתלמוד בבלי עם פירוש רש"י.

רבינו רכש קרקע בשכונת בית ישראל, ויצק את יסודות ביתו אשר תכנן בעצמו. בית רבינו היה פשוט ודל בריהוט.

בדלת ביתו לא היה מנעול ומפתח ובכל שעה קיבל את המבקרים וגם נשים שבאו לבקש עצה וישועה, לעיתים דמעות רבות ירדו מעיניו מרוב צער על סבלו של הפונה וכאשר הבחין כי קשה לפונה לצום על מנת לפעול ישועה נהג לצום במקומו. בכל יום הגיע לפחות פעם אחת לכותל המערבי ועבר ללא פחד גם בתקופות פוגרומים בשכונות בהם התגוררו ערבים וכן הקפיד על טבילה אותה כינה 'ישוב' ובעת שהייתו במי המקוה השיב לשאלות וידע את אשר עליו לעשות גם בענייניו האישיים, ביציאתו כיסה מייד את ראשו, לא ניגב את מי המקוה ולא התרחץ. כאשר היה צורך בתשובה או עצה דחופה פתח את ספר הזוהר או התהילים שתמיד היו על שולחנו.

בכל ערב שבת וערב ראש חודש אמר את כל ספר התהילים ברצף ואם נאלץ להפסיק חזר לתחילת הספר, בתפילת מנחה של ערב ראש השנה ובחג הסוכות שימש כחזן.

על אף שלא הבלית את ידיעותיו בתורה, מספר פעמים גילה את כוחו בלימוד. בפולמוס השבת ביפן פסק בנחרצות שיש לשמור שבת ביום שבת ולא ביום ראשון באמרו שיש לפסוק כפי שיטת הרמב"ם והטעמים את סיבת הדבר בכך שארץ ישראל היא מרכז העולם והן ממערב לה והן

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל.

ממזרח לה יש 21 שעות הפרש. רבינו שלח אז שליחים לחזון איש לשכנעו לחזור בו.

למרות העוני בביתו נמנע מלבקש עזרה ולעיתים אף דחה כספים שנשלחו אליו מחו"ל. דאג שתמיד יהיה בביתו לחם וריבה עבור אורחים, התייחס בשווה לכל אדם ולא התפעל מאדם שהעניק לו פדיון גדול. את רוב מעשי החסד עשה בהצנע ובסתר - מימן על חשבונו כולל בו למדו 06 אברכים ללא ידיעתם כי הוא הדואג לכספים, פעל לאחזקת מוסד לילדים, להצלת ילדים מהמיסיון, להכנסת כלה, לחלוקת חלות וצרכי שבת לנזקקים, לספק ארוחות צהריים לתלמידי ישיבת 'נובהרדוק' מירושלים ובכל יום חמישי העניק תמיכה כספית לתלמידי ישיבה ולאברכים נזקקים. שלח בקביעות כסף לעניים ולאמנות, חילק יין לשבת ליחידי סגולה גם בתקופה שבביתו לא היה יין לקידוש. ריחם על בעלי חיים והסביר למתפללים מדוע הוא מרחם אפילו על עכברים כי 'רחמיו על כל מעשיו' ואם מרחמים על בעלי חיים למטה מעוררים את מידת הרחמים למעלה.

בשנת תש"ב, כאשר הנאצים הגיעו לאל עלמיין התפלל על הצלת עם ישראל, עם רבי ישראל פרידמן מהוסיאטין בקבר אור החיים בהר הזיתים. בסיומה של התפילה ציין הרב כי הנאצים לא יצליחו. הרב הבטיח לפונים אליו כי המלחמה לא תגיע לארץ ישראל.

יסד לראשונה ישיבת ערב עבור ילדי ירושלים, את ישיבת 'תורת ציון וירושלים' ואת ישיבת 'בית מרדכי'. גילה כי מן השמים בחרו בו לגלות שיש השגחה פרטית בתוך ההעלם וההסתר של העולם וטרם פטירתו בשנת תש"ה אמר כי אורו של משיח החל לרדת לעולם.

כשנה לפני מותו בנה הרב את ישיבת זוועהיל בירושלים. נפטר בכ"ו באייר תש"ה ונטמן בהר הזיתים.



פרי צדיק

מהנעשה והנשמע בחצר הקודש



לעת ערב - לפני תפילת מנחה אמרו כל הקהל את כל ספר התהילים בצוותא חדא עם כ"ק מרן רבינו שליט"א, בחצר ביתו נאוהו קודש.

ביום שלישי פר' בהר בחקותי, השתתף כ"ק מרן רבינו שליט"א בשמחת הברית לבן הר"ר שלמה רובינפיין הי"ו בן ידידנו הרה"ח משה הי"ו. כ"ק מרן רבינו שליט"א כובד בסנדקאות.

בהמשך נישאו חתני החלאקה היקרים לגזיזה ראשונה ולבישת טלית קטן וכיפה.

כ"ק מרן רבינו שליט"א ציין בדברות קודשו את הימים הנוראים האלה בו אנו נמצאים וקרא לכל אחד לקבל על עצמו בחיזוק ותוספת קדושה.

ביום שלישי פר' בהר בחקותי - ל"ג בעומר, לאחר תפילת שחרית ערך כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, 'להיים טיש', לכבוד ההילולא קדישא דרשב"י.

של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע ועכ"א, התקיים מעמד ההדלקה וטיש ע"י כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, ברוב עם ובהתאם להוראות הרשויות במקום מיוחד שהכינו לכך, בהשתדלות ידידנו הרה"ח אליהו שמעיה הי"ו.

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א הדליק ל"ג נרות, כמנהג רבוה"ק, לכבוד בעל ההילולא, התנא האלוקי רשב"י, כאשר כל הקהל שר שירי ערגה וכיסופין לאחר מכן פוצחו בשירי ל"ג בעומר, בשמחה והתלהבות דקדושה.

בליל שב"ק פר' אמור, ערך כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, את השולחן הטהור דפסח שני, כמנהג רבותינו הקדושים, בחצר ביתו נאוהו קודש.

ביום ראשון פר' בהר בחקותי, התקיים בקודש פנימה שמחת הווארט לרגל אירוסים משמש בקודש החתן יעקב יצחק בוקצין ני"ו, בן הרה"ח דוד נחום הי"ו, עב"ג בת הרה"צ יוסף חי שניידר שליט"א. רבינו שליט"א שתה לחיים וברך את בני המשפחה ברכות לרוב.

ביום שני פר' בהר בחקותי, בערב יומא דהילולא רבא קדישא,

קופת הקודש

מזל טובא וגדיא יאה

ברוב שמחה והכרת הטוב נשגר ברכת מזל טוב נאמנה קדם הבה"ח

החתן יעקב יצחק בוקצין ני"ו

לרגל שמחתו - שמחתנו הגדולה באירוסיו בשטומ"צ עב"ג בת כ"ק אדמו"ר מסתרי חיים שליט"א

יה"ר שיזכה להקים בית נאמן בישראל על עדני התורה והחסידות בדרכי רבוה"ק, מתוך כט"ס ברוחניות ובגשמיות.

ממנהל

מעומקא דליבא נשגר בזאת ברכת מזל טוב חמה ולבבית לחברינו היקר החתן **יעקב יצחק בוקצין ני"ו** מחשובי בני החבורות לרגל שמחתו - שמחתנו הגדולה באירוסיו עב"ג בשטומ"צ יה"ר שיזכה לבנות בית נאמן בישראל על אדני התורה והחסידות בדרך רבוה"ק מתוך כט"ס. מברכים ברוב שמחה בני החבורות - ישי"ג

מזמור לתודה

לידידנו היקר איש מעש ורב פעלים, במדותיו התרומיות עלה ונתעלה. ה"ה הרה"ח **בן ציון בקר הי"ו** ואיתו עמו ידידנו החשובים הרה"ח **אליהו שמעיה הי"ו** הרה"ח **חיים עקשטיין הי"ו** על אשר היטיבו במסירות נפשם, ודאגו להכנסת אורחים לקהילתנו ולהצלחת מעמד ההדלקה על הצד הטוב ביותר. זכותיה דרשב"י תעמוד להם להתברך בכל מיצי דמיטב.

מזל טובא וגדיא יאה

מעומקא דליבא נברך בזאת את אנשי שלומינו **שהשמחה במעונם**

- הרה"ח יהושע בנימין פאלק הי"ו לרגל שמחת אירוסים הנכד
- הרה"ח אברהם יצחק רוזנברג הי"ו לרגל שמחת אירוסים הנכד
- הרה"ח חיים עוזר גרשטנקורן הי"ו לרגל שמחת אירוסים הנכדה
- הרה"ח יחיאל צבי עקשטיין הי"ו לרגל שמחת אירוסים הנכדה

- הרה"ח מרדכי אהרן פרידמן הי"ו לרגל שמחת התגלחת לנכדו
- הרה"ח דוד נחום בוקצין הי"ו לרגל שמחת אירוסים הבן
- הרה"ח ברוך רוזנברג הי"ו לרגל שמחת אירוסים הבן

- הרה"ח שמעון גרשטנקורן הי"ו לרגל שמחת אירוסים הבת
- הרה"ח נחמן עקשטיין הי"ו לרגל שמחת אירוסים הבת
- הרה"ח שמעון זיטריאול הי"ו לרגל שמחת אירוסים הבת

- הרה"ח יוסף יהושע אדלר הי"ו לרגל שמחת התגלחת לבנו
- יה"ר שיזכו לראות מהם ומכל יצ"ח רוב נחת ותענוג דקדושה

בעתידת קהל עדת הסידי נדבורנה ביתר

ועד שיעורי תורה דקהילתנו

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

תקנת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לימים אלו

אשר כל אחד ואחד ילמד דף גמרא בכל יום בסדר מיוחד לכל קהל עדתנו.

- א. כל האברכים והבחורים ילמדו מדי יום מימי הספירה דף גמרא מס' ביצה על הסדר, מיום שני פר' תז"מ.
- ב. הלימוד הינו דווקא בחברותא, כל הרוצה חברותא, ניתן להשאיר הודעה במערכת קול קהילתנו.
- ג. ניתן להשאיר הודעות, שאלות וקושיות על סוגיה הנלמדת, להרה"צ אפרים מנחם מנדל למברג שליט"א במערכת שלוחה 9.
- ד. לימוד הדף נקבע לשעה 12 עד 1 בצהריים.
- ה. סיום על מסכת ביצה, יתקיים בעה"ת ככל והמצב יתאפשר, ביו"ט שבועות בקדושה רבא לאחר התפילה.
- ו. קוויטל מיוחד עם כל הלומדים יוכנס לכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, נא להרשם במערכת.

סדר הלימוד לשבוע פר' במדבר - מסכת ביצה

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי	שישי	שב"ק
כ"ט	ל'	ל"א	ל"ב	ל"ג	ל"ד	ל"ה